

Informatyka dla fizyków

IV etap edukacyjny – zakres uzupełniający

program nauczania obowiązujący
w klasach 2 i 3 Liceum Ogólnokształcącego

<u>Opracowanie:</u>	Urszula Dzwonowska, Mirosław Galikowski, Teresa Wojciechowska
<u>Liczba godzin:</u>	30 + 15 (klasa II i III)
<u>Forma nauczania:</u>	Mieszana – będąca połączeniem dotychczas stosowanych metod nauczania z nauczaniem na odległość opartym na przekazie elektronicznym
<u>Wykaz portali edukacyjnych do pracy on-line:</u>	
<u>Wykaz dodatkowego oprogramowania:</u>	System operacyjny Windows, Microsoft Office;

Wstęp

Program nauczania przedmiotu uzupełniającego **Informatyka dla fizyków** jest adresowany do uczniów klas drugich i trzecich z rozszerzeniem fizyki w liceum ogólnokształcącym. Opracowany został na bazie podstawy programowej przedmiotu Informatyka i Fizyka w zakresie rozszerzonym.

W podstawie programowej dla przedmiotu Informatyka w zakresie rozszerzonym zostały zapisane następujące **treści nauczania**:

1. Posługiwanie się komputerem i jego oprogramowaniem, korzystanie z sieci komputerowej.
2. Wyszukiwanie, gromadzenie, selekcjonowanie, przetwarzanie i wykorzystywanie informacji, współtworzenie zasobów w sieci, korzystanie z różnych źródeł i sposobów zdobywania informacji.
3. Komunikowanie się za pomocą komputera i technologii informacyjno-komunikacyjnych.
4. Opracowywanie informacji za pomocą komputera, w tym rysunków, tekstów, danych liczbowych, animacji, prezentacji multimedialnych i filmów.
5. Rozwiązywanie problemów i podejmowanie decyzji z wykorzystaniem komputera, stosowanie podejścia algorytmicznego.
6. Wykorzystywanie komputera oraz programów edukacyjnych do poszerzenia wiedzy i umiejętności z różnych dziedzin.
7. Wykorzystywanie komputera i technologii informacyjno-komunikacyjnych do rozwijania zainteresowań, opisywanie zastosowań informatyki, ocena zagrożeń i ograniczeń, aspekty społeczne rozwoju i zastosowań informatyki.

Informatyka dla fizyków

program nauczania obowiązujący w klasach 2 i 3 Liceum Ogólnokształcącego

---

W podstawie programowej dla przedmiotu Fizyka w zakresie rozszerzonym zostały zapisane następujące **treści nauczania**:

1. Znajomość i umiejętność wykorzystania pojęć i praw fizyki do wyjaśniania procesów i zjawisk w przyrodzie.
2. Analiza tekstów popularno-naukowych i ocena ich treści.
3. Wykorzystanie i przetwarzanie informacji zapisanych w postaci tekstu, tabel, wykresów, schematów i rysunków.
4. Budowa prostych modeli fizycznych i matematycznych do opisu zjawisk.
5. Planowanie i wykonywanie prostych doświadczeń i analiza ich wyników.

Program nauczania przedmiotu uzupełniającego **Informatyka dla fizyków** wykorzystuje wyżej wymienione treści nauczania, a w nich:

- wykorzystanie arkusza kalkulacyjnego do obrazowania zależności funkcyjnych i do zapisywania algorytmów, tworzenia bazy danych,
- wykorzystywanie poznanych praw fizycznych w życiu codziennym, technice oraz w czasie nauki innych dyscyplin naukowych
- opisywanie zjawisk życia codziennego pod kątem odkrywania praw przyrody.
- przeprowadzanie eksperymentu naukowego i analizowanie pozyskanych wyników pod kątem ich przydatności i zgodności z przewidywaniami.
- wysnuwanie hipotez na podstawie wyników eksperymentu naukowego,
- opracowywanie zespołowo projektu przedmiotowego i międzyprzedmiotowego z wykorzystaniem metod i narzędzi informatyki,
- korzystanie z zasobów edukacyjnych udostępnianych na portalach przeznaczonych do kształcenia na odległość.

Uczniowie uzyskają kompetencje związane z różnymi dziedzinami nauki a w szczególności informatyki, matematyki i fizyki. Szczególny nacisk zostanie położony na:

1. Wykorzystanie arkusza kalkulacyjnego do obrazowania zależności funkcyjnych.
2. Grupowe tworzenie projektów. Prezentację tych projektów. Tematy projektów będą obejmowały obszary informatyki i fizyki. Bardzo duży nacisk podczas realizacji projektów będzie kładziony na przestrzeganie prawa autorskiego.

Odpowiednio dobrane przykłady zadań i otwartość na różnorodność rozwiązań wpłynie na rozwój umiejętności algorytmicznego myślenia i wykorzystania metod numerycznych do rozwiązywania problemów fizycznych. Wszystkie omawiane zagadnienia powinny łączyć się w całość i w efekcie prowadzić do opracowywania przez uczniów zaawansowanych projektów.

Najważniejszym czynnikiem osiągnięcia sukcesu będzie pełna realizacja programu nauczania. Z tym związane jest wcześniejsze przygotowanie pracowni, materiałów ćwiczeniowych, skorzystanie z odpowiedniego podręcznika i platformy zdalnego nauczania oraz efektywne wykorzystanie czasu.

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Cele kształcenia i wychowania oraz treści nauczania

A. Gromadzenie informacji, wyszukiwanie i przetwarzanie danych - Zaawansowane funkcje arkusza kalkulacyjnego (25 h)

- Zagadnienia związane z komputerowymi bazami danych, tworzenie tabel i wykresów
- Rodzaje wykresów i ich zastosowanie
- Złożone formuły w arkuszu kalkulacyjnym
- Cechy skutecznej prezentacji w zależności od jej przeznaczenia
- Zaawansowane narzędzia do wyznaczania rozwiązań
- Zaawansowane techniki tworzenia wykresów
- Zastosowanie makr i procedur VBA do analizy danych
- Symulacja zjawisk za pomocą arkusza kalkulacyjnego
- Elementy multimedialne w prezentacjach, przygotowanie prezentacji do pokazu
- E-learning jako coraz popularniejsza forma doskonalenia zawodowego, zdobywania kwalifikacji, aktywizacji i uatrakcyjniania tradycyjnej formy kształcenia

B. Zastosowanie narzędzi informatycznych w rozwiązywaniu zadań z fizyki Analiza danych z eksperymentów fizycznych (5 h)

- Analiza i modelowanie problemów i sytuacji problemowych z różnych dziedzin
- Określanie i formułowanie sytuacji problemowych, których rozwiązanie wymaga użycia komputera
- Podstawowe techniki algorytmiczne
- Dobór i układanie efektywnych algorytmów do rozwiązywania problemów.
- Zastosowanie arkusza kalkulacyjnego w kinematyce punktu
- Drgania i fale mechaniczne prezentowane za pomocą arkusza kalkulacyjnego

C. Zastosowanie narzędzi informatycznych w rozwiązywaniu zadań z fizyki. Numeryczna analiza zjawisk fizycznych (15 h)

- Funkcja wykładnicza cz. II.
- Szereg promieniotwórczy
- Wykres w skali logarytmicznej. Krzywa rezonansowa obwodu RLC.
- Zadanie „o dziesięć mniej”.
- Zderzenie niesprężyste - przekaz pędu i energii kinetycznej.
- Charakterystyka napięciowo-prądowa ogniwa.
- Pomiar oporu wewnętrznego woltomierza.
- Element nieliniowy w obwodzie - cz. I.
- Element nieliniowy w obwodzie - cz. II.
- Przejście światła przez pryzmat - cz. I.
- Przejście światła przez pryzmat - cz. II.

Propozycje kryteriów oceny i metod sprawdzania osiągnięć ucznia

Najważniejszym dokumentem opisującym sposoby oceniania postępów i osiągnięć uczniów jest wewnątrzszkolny system oceniania. Wszystkie przedmiotowe regulaminy powinny być z nim całkowicie zgodne. Nie można więc ułożyć uniwersalnego Przedmiotowego Regulaminu Oceniania. Możliwe jest natomiast sformułowanie jego głównych założeń i niektórych kryteriów.

Uniwersalne kryteria pomocne w ułożeniu Przedmiotowego Systemu Oceniania

- a) Przed przystąpieniem do ćwiczeń uczniowie powinni znać kryteria, według których będą oceniani.
- b) Ocenie podlega ostateczny wynik ćwiczenia, np. dokument tekstowy, przetworzone zdjęcie itp.
- c) Na ocenę ma wpływ termin oddania pracy.
- d) Ocenie mogą podlegać także: aktywność na lekcji, zgodność z założeniami zadania, szybkość wykonania ćwiczenia, odpowiedzi ustne, sprawdziany on-line i off-line w postaci testów lub praktycznych ćwiczeń sprawdzających, dokładność wykonania ćwiczenia, estetyka, funkcjonalność projektu, umiejętność kierowania zespołem, prace domowe, przygotowanie do zajęć i inne wynikające z doświadczeń nauczyciela.

Kryteria na poszczególne oceny:

- ocenę **dopuszczającą** otrzymuje uczeń, który wykonuje ćwiczenie z pomocą nauczyciela lub kolegi z zespołu, niedbale korzysta z narzędzi i nie stosuje wszystkich zaleceń wynikających z zadania, nie dba o estetykę dokumentów, nie potrafi współpracować z zespołem
- ocenę **dostateczną** otrzymuje uczeń, który poprawnie użył określonych w zadaniu narzędzi, lecz nie wykorzystał ich wszystkich możliwości, w końcowym dokumencie lub projekcie występują niedoskonałości wynikające z niedbałości lub nieumiejętnego korzystania z narzędzi edytora, ma problemy ze współpracą z członkami zespołu
- ocenę **dobrą** otrzymuje uczeń, który samodzielnie wykonuje zadanie, dobrze współpracuje z członkami zespołu, oddaje prace w określonym terminie, projekty mają drobne niedoskonałości, występują nieuzasadnione odstępstwa od założeń zadania
- ocenę **bardzo dobrą** powinien uzyskać uczeń: samodzielnie wykonujący ćwiczenie lub swoje zadania w zespole, oddający prace w wyznaczonym terminie, używający wszystkich możliwych opcji narzędzi do poprawy jakości wykonanej pracy, oddający prace estetyczne bez wad, zawierające niewpływające na jakość pracy błędy lub niedociągnięcia
- ocenę **celującą** powinien uzyskać uczeń: perfekcyjnie wykonujący założenia danego projektu lub zadania, oddający prace w wyznaczonym czasie, pracujący samodzielnie lub spełniający wzorowo swoje zadania w zespole, np. lidera grupy; w przypadku zadań graficznych powinno być spełnione

kryterium estetyki i zgodności z zasadami tworzenia danego rodzaju grafiki oraz prawidłowe użycie narzędzi edytorów

Na ocenę powinna mieć też wpływ ogólna postawa ucznia i kultura informatyczna. Jest to subiektywny czynnik, dlatego nauczyciel powinien stosować go z rozwagą.

Innym elementem wpływającym na ocenę pracy ucznia jest jego zaangażowanie w projekty informatyczne wykonywane na rzecz szkoły, organizacji młodzieżowej, zespołu itp. w czasie wolnym. W takim przypadku można wystawić dodatkowe oceny za aktywność.

Podsumowanie

Kryteria na poszczególne oceny powinien samodzielnie sformułować nauczyciel, korzystając z własnych doświadczeń, przykładowego opisu ocen, opierając się o Wewnątrzszkolny System Oceniania. Gotowy system powinien być ogłoszony uczniom na pierwszych zajęciach. Kryteria oceniania będą wtedy zrozumiałe dla wszystkich. Dla niektórych ćwiczeń można ustalić bardziej precyzyjne kryteria.

Uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych, dla których stosuje się kartę pracy i indywidualizację, podlegają tym samym kryteriom oceniania, z wyjątkiem ćwiczeń, w których nauczyciel przewidział odrębne kryteria.

Bardzo dobrym narzędziem do oceniania, archiwizowania i opisywania prac oraz przeprowadzania sprawdzianów wiedzy i umiejętności jest platforma e-learningowa. Jej stosowanie znacznie poprawia komfort pracy nauczyciela i pozwala uporządkować dokumentację zajęć. Sprawdziany – testy przeprowadzane za pośrednictwem platformy sprawdzane są automatycznie i oceniane według kryteriów ustalonych przez prowadzącego zajęcia. Nauczyciel może kontrolować terminowość oddawania prac i uzasadniać wystawioną ocenę. Możliwe jest też ocenianie prac po upływie pewnego czasu, co dodatkowo zwiększa komfort pracy. Oceny z platformy łatwo przepisać do dziennika. Można także analizować wyniki całej klasy lub grupy za pomocą wykresów i zestawień. Dzięki temu nauczyciel może ocenić poziom trudności postawionego przed uczniami zadania, a także poziom opanowania materiału w danej klasie. Zestawienia są generowane automatycznie i są dobrym narzędziem ewaluacyjnym.

KAPITAŁ LUDZKI
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Informatyka dla fizyków

program nauczania obowiązujący w klasach 2 i 3 Liceum Ogólnokształcącego

Kl. 2 i 3 (I semestr klasy 3) (45 lekcji)

Tytuł działu 1 Wprowadzenie do zajęć (1 h)

Numer lekcji	Temat lekcji	Treści nauczania	Osiągnięcia ucznia	Uwagi
1.	Czym będziemy zajmować się na lekcjach Informatyka dla fizyków.	Regulamin pracowni, BHP, omówienie programu nauczania i zapoznanie z wymaganiami edukacyjnymi i PSO.	Uczeń potrafi bezpiecznie obsługiwać sprzęt znajdujący się w pracowni, samodzielnie i bezpiecznie pracuje w sieci lokalnej i globalnej;	Wiadomości wstępne powinny być podane w szczególnie atrakcyjny sposób, aby zaciekawić i zachęcić uczniów do zastosowania informatyki w fizyce

Tytuł działu 2 Zaawansowane funkcje arkusza kalkulacyjnego 24 h

Numer lekcji	Temat lekcji	Treści nauczania	Osiągnięcia ucznia	Uwagi
1.	Powtórzenie wiadomości o arkuszu kalkulacyjnym	<ul style="list-style-type: none"> • budowa arkusza kalkulacyjnego • formuły w arkuszu • adresowanie komórek (tabliczka mnożenia jednym wzorem) • adresowanie bloków • kiedy kropka, kiedy średnik • formatowanie komórek, formatowanie warunkowe • wartość a zawartość	Rozróżnia typy danych, wprowadza formuły, posługuje się adresami bezwzględными, względnymi i mieszanyymi; Formatuje komórki, rozróżnia wartość od zawartości	
2.	Podstawowe funkcje arkusza kalkulacyjnego	<ul style="list-style-type: none"> • formuły zaokrąglania • Ile.liczb • suma, średnia, iloczyn • licz.jezeli, suma.jezeli	Potrafi prawidłowo zastosować podstawowe funkcje arkusza podczas rozwiązywania zadań matematycznych i fizycznych.	

KAPITAŁ LUDZKI
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Informatyka dla fizyków

program nauczania obowiązujący w klasach 2 i 3 Liceum Ogólnokształcącego

		<ul style="list-style-type: none"> wyszukaj.poziomo, wyszukaj.pionowo		
3.	Wprowadzanie i obliczanie zaawansowanych wyrażeń arytmetycznych	<ul style="list-style-type: none"> Wprowadzanie i obliczanie wyrażeń typu: wyliczone y z równania okręgu, równanie elipsy, prędkość w rzucie poziomym itp. $y = \mp\sqrt{9 - x^2}$;	Wykorzystuje arkusz kalkulacyjny do rozwiązywania zadań rachunkowych z programu nauczania matematyki lub fizyki	
4-5	Zaawansowane narzędzia do wyznaczania rozwiązań, analiza warunkowa	<ul style="list-style-type: none"> szukaj wyniku solver	Znajduje optymalną wartość dla formuły w pojedynczej komórce arkusza. Ustala maksymalną lub minimalną wartość określonej komórki przez zmianę innych komórek.	Polecana strona do zapoznania się z dodatkiem Solver http://office.microsoft.com/pl-pl/excel-help/dodatek-solver-informacje-HP005198368.aspx
6-11	Formularze, formanty w arkuszu	<ul style="list-style-type: none"> przyciski poła wyboru paski przewijania pole kombi pole listy	Potrafi wstawić i oprogramować przyciski, pola wyboru i inne formanty definiując odpowiednie parametry	
12-14	Makra	<ul style="list-style-type: none"> definiowanie nagrywanie makra uruchamianie edycja makra	<ul style="list-style-type: none"> - Stosuje arkusz kalkulacyjny do rozwiązywania prostych problemów algorytmicznych. - Potrafi określić zakres działania makra. - Uruchamia makro i podejmuje właściwe działania w celu zrealizowania algorytmu. - Potrafi edytować otrzymane procedury w celu poprawienia efektywności działania makra.	

KAPITAŁ LUDZKI
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Informatyka dla fizyków

program nauczania obowiązujący w klasach 2 i 3 Liceum Ogólnokształcącego

15-20	Elementy VBA	<ul style="list-style-type: none"> • struktura VBA • tworzenie i edycja procedur • podstawowe instrukcje • Instrukcja warunkowa, • instrukcja wyboru •	<ul style="list-style-type: none"> -Definiuje proste procedury z zastosowaniem podstawowych poleceń języka VBA. -Stosuje instrukcje warunkowe i wyboru w sytuacjach wymagających podejmowania właściwych działań z godnie z wymaganiami algorytmu.	
21-22	Zaawansowane techniki tworzenia wykresów	<ul style="list-style-type: none"> • serie z danymi o różnych rzędach wielkości • serie danych przedstawiające dane o różnych jednostkach • zastosowanie różnych typów wykresów	<ul style="list-style-type: none"> - Stosuje arkusz kalkulacyjny do gromadzenia danych i przedstawiania ich w postaci graficznej, z wykorzystaniem odpowiednich typów wykresów; - Opisuje osie wykresu, ustala serie danych;	
23	Między finansami a fizyką.	<ul style="list-style-type: none"> • obliczenia finansowe prowadzące do wykresu funkcji czasu • porównanie wykresów otrzymanych funkcji z wykresem funkcji wykładniczej	<ul style="list-style-type: none"> - Przygotuje arkusz kalkulacyjny do wykonania obliczeń - Wykorzysta wprowadzone dane i obliczenia do wykonania wykresu otrzymanych zależności - Zinterpretuje otrzymane dane i wykres	
24	Komputerowe badanie specyficznych właściwości funkcji wykładniczej. Ciąg dalszy lekcji 23	<ul style="list-style-type: none"> • interpretacja przygotowanych arkuszy kalkulacyjnych • analiza własności funkcji wykładniczej • obliczanie procentu składanego	<ul style="list-style-type: none"> -Interpretuje wyniki obliczeń i przebieg wykresów funkcji; - Opisuje własności funkcji wykładniczej; - Analizuje otrzymane wykresy zależności funkcyjnych;	

Tytuł działu 3 Analiza danych z eksperymentów fizycznych 6 h

Numer lekcji	Temat lekcji	Treści nauczania	Osiągnięcia ucznia	Uwagi
--------------	--------------	------------------	--------------------	-------

KAPITAŁ LUDZKI
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Informatyka dla fizyków

program nauczania obowiązujący w klasach 2 i 3 Liceum Ogólnokształcącego

1	Przedstawianie wyników	<ul style="list-style-type: none"> • tabela • diagram słupkowy • wykres kołowy • średnia arytmetyczna • średnia ważona • zaokrąglanie liczb	<ul style="list-style-type: none"> - stosuje arkusz kalkulacyjny do przedstawiania wyników pomiarowych w postaci: tabel i wykresów; - oblicza stosując arkusz kalkulacyjny średnią arytmetyczną i ważoną; - zaokrągla wyniki obliczeń do wskazanego miejsca po przecinku.	Na lekcji można przygotować zbiory różnych wyników pomiarowych. Dobrze by było, gdyby to były wyniki pomiarów, które uczniowie sami zrobili na lekcji fizyki.
2	Niepewności pomiarowe	<ul style="list-style-type: none"> • pomiar • niepewność bezwzględna • niepewność względna • niepewność procentowa	<ul style="list-style-type: none"> - zapisuje wyniki pomiarów wraz z niepewnością pomiarową ($x \pm \Delta x$) - oblicza niepewność względną i procentową	Jest to nawiązanie do lekcji poprzedniej. Uczniowie “obrabiają” posiadane wyniki pomiarów.
3	Odchylenie standardowe	<ul style="list-style-type: none"> • określenie odchylenia standardowego • interpretacja fizyczna odchylenia standardowego	<ul style="list-style-type: none"> -oblicza posługując się arkuszem kalkulacyjnym odchylenie standardowe średniej dla pewnej serii pomiarowej - podaje interpretacje odchylenia standardowego	Trzeba uzasadnić sens stosowania tej wielkości.
4	Rozkłady	<ul style="list-style-type: none"> • rozkład normalny	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że wyniki dużej serii pomiarów, obarczonych pewnym błędem, będą układały się symetrycznie wokół prawdziwej wartości.	Uczniowie mogą wykonać np. 100 razy pomiar czasu spadania kulki z pewnej wysokości, a następnie zobrazować te wyniki w arkuszu kalkulacyjnym.
5	Interpolacja liniowa Regresja liniowa	<ul style="list-style-type: none"> • dopasowanie linii prostej do wykresu • wykorzystanie Excela do przeprowadzenia regresji liniowej • linie trendu	<ul style="list-style-type: none"> - dopasowuje linie prostą do punktów pomiarowych - dopasowuje linie prostą do punktów pomiarowych	

KAPITAŁ LUDZKI
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Informatyka dla fizyków

program nauczania obowiązujący w klasach 2 i 3 Liceum Ogólnokształcącego

6	Wykorzystanie wykresu	<ul style="list-style-type: none"> • prezentacja danych doświadczalnych w postaci wykresu	<ul style="list-style-type: none"> - oblicza z wykresu wielkości fizyczne np. prędkość, przyspieszenie, opór, masę. - tworzy np. charakterystyki prądowo - napięciowe dla opornika, żarówki, diody	
---	-----------------------	--	---	--

Tytuł działu 4 Numeryczna analiza zjawisk fizycznych 15 h

Numer lekcji	Temat lekcji	Treści nauczania	Osiągnięcia ucznia	Uwagi
1.	Funkcja wykładnicza cz. II	<ul style="list-style-type: none"> • Wykres funkcji wykładniczej, • Czas połowicznego rozkładu • Oprocentowanie lokat	<ul style="list-style-type: none"> - Tworzy wykres funkcji wykładniczej, wprowadza formuły do obliczania oprocentowania lokat. - Zapoznaje się z rozpadem promieniotwórczym pierwiastków	
2.	Szereg promieniotwórczy	<ul style="list-style-type: none"> • Naturalne szeregi promieniotwórcze. • Rodziny promieniotwórcze • Rzeczywisty szereg promieniotwórczy - uranowy „$4n + 2$”.	<ul style="list-style-type: none"> - Rozumie na czym polegają równowagi w szeregu promieniotwórczym - Tworzy wykresy szeregów promieniotwórczych - Dostrzega analogię problemu przykładami zaczerpniętymi ze świata finansów	
3.	Wykres w skali logarytmicznej. Krzywa rezonansowa obwodu RLC.”	<ul style="list-style-type: none"> • Skala liniowa • Skala logarytmiczna • Krzywa rezonansowa obwodu RLC	<ul style="list-style-type: none"> - Potrafi organizować tabele i wykresy, by uzyskać czytelny obraz badanego zjawiska. - Tworzy wykres w skali liniowej i logarytmicznej. - Potrafi porównać uzyskane efekty na wykresach liniowych i logarytmicznych. - Samodzielnie tworzy skalę logarytmiczną.	
4.				
5.	Zadanie „o dziesięć mniej”	<ul style="list-style-type: none"> •		

KAPITAŁ LUDZKI
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Informatyka dla fizyków

program nauczania obowiązujący w klasach 2 i 3 Liceum Ogólnokształcącego

6.	Zderzenie niesprężyste - przekaz pędu i energii kinetycznej	•		
7.				
8.				
9.	Charakterystyka napięciowo-prądowa ogniwa	<ul style="list-style-type: none"> • Badanie charakterystyki napięciowo-prądowej ogniwa • Wyznaczenie siły elektromotorycznej (SEM) ε • Opóru wewnętrznego r ogniwa 	<ul style="list-style-type: none"> - Tworzy wykresy z prostokątami niepewności pomiarowej, linią trendu - Analizuje wyniki i wyciąga wnioski, wiedząc, że ma do czynienia z wynikami pomiarów, które są obarczone niepewnością pomiarową 	
10.	Pomiar oporu wewnętrznego woltomierza	<ul style="list-style-type: none"> • Wyznaczenie oporu wewnętrznego woltomierza • Linearyzacja danych pomiarowych 	<ul style="list-style-type: none"> - Interpretuje i ocenia uzyskane wartości współczynników optymalnej funkcji liniowej - Sporządza wykres, dokonuje linearyzacji wyników pomiarów, dodaje do wykresu prostokąty niepewności pomiarowej oraz linię trendu 	
11.	Element nieliniowy w obwodzie - cz. I	<ul style="list-style-type: none"> • Matematyczny opis charakterystyki $I(U)$ żarówki. • Szeregowe połączenie opornika i żarówki • Komputerowe rozwiązanie równania $\varepsilon - R \cdot I - U_w \cdot (I/I_w)^{1/\alpha} = 0$ 	<ul style="list-style-type: none"> - Rozwiązanie tabelaryczne i graficzne równania $\varepsilon - R \cdot I - U_w \cdot (I/I_w)^{1/\alpha} = 0$ Ustawia parametry zadania, wypełnia tabelę, wykonuje wykres funkcji $U(I)$ oraz $\varepsilon - UR(I)$. - Rozwiązuje numerycznie równanie – używając narzędzia Solver 	
12.	Element nieliniowy w obwodzie - cz. II	<ul style="list-style-type: none"> • Przykłady nieliniowego elementu obwodu • Linearyzacja funkcji potęgowej 	<ul style="list-style-type: none"> - Wykonaj pomiary i wpisuje otrzymane wyniki do tabeli, sporządza wykres zależności $I(U)$, nanosi linię trendu - Analizuje dane przekształcone, ocenia ułożenie punktów pomiarowych 	
13.	Przejście światła przez pryzmat -	<ul style="list-style-type: none"> • Przejście światła przez pryzmat. Kąt odchylenia 	<ul style="list-style-type: none"> - Sporządza wykres funkcji $\alpha(u) = \arcsin(n \cdot u)$ - Sporządza wykres zależności $\varepsilon(\alpha)$. Wykorzystując 	

KAPITAŁ LUDZKI
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Informatyka dla fizyków

program nauczania obowiązujący w klasach 2 i 3 Liceum Ogólnokształcącego

	cz. I	<ul style="list-style-type: none"> • Funkcja „arcussinus • Zależność $\varepsilon(\alpha)$ - zależność ta będzie przedmiotem komputerowej analizy. • Zależność kąta odchylenia ε od kąta padania α.	<p>opcję wykresu, za pomocą której punkty zostaną połączone możliwie gładką linią</p> <ul style="list-style-type: none"> - Interpretuj pojawiające się ujemne wartości kątów γ i δ	
14.	Przejście światła przez pryzmat - cz. II	<ul style="list-style-type: none"> • Rozwiązanie tabelaryczne i graficzne - badanie zależności $\varepsilon(n)$. • Rozwiązanie numeryczne - narzędzie „Solver”	<ul style="list-style-type: none"> - Sporządza wykres zależności $\varepsilon(n)$. - Na wykresie umieszcza linię, odpowiadającą funkcji stałej o wartości ε zmierzonej w doświadczeniu - Szacuje niepewność pomiarową n na podstawie zaproponowanej przez siebie procedury. - Wykorzystaj solvera do rozwiązania numerycznego tego zadania. - Szacuje niepewność pomiarową Δn wyznaczonego współczynnika załamania	

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego